

Hapt. Szlifierz Stanisław
6 Batalion Czołgów

2452

Kwietianariusz. REFERAT
HISTORYCZNY

- I -

↓ przeczyt w obozie jencow wojennych.

2452

jesienią 1939 roku grupy jenców wojennych przebywające z podruzy przetransportowane do obozu pracy w Olesku. Warunki życiowe w transporcie były okrutne.

Transportowanie jenców odbyło się w wagonach towarowych stworzonych do przewozienia bydła, zamkniętych nasz tak silnie ze czołwicki świata nie widział, w tych wagonach nie otrzymaliśmy prawie żadnej strawy i wody do picia.

W tych warunkach odbyliśmy podróż trzytygodniową.

Po przybyciu do Oleska zaczęto wywierać na nas różne presje. Dotychczasowy zamek w Olesku zamieniano na obowiązcznic. Został on otoczany drutem kolczastym gęsto obstawiany posterunkami z bronią. Warunki życiowe z dnia na dzień pogarszały się. Dawano np. tylko 300 gramów chleba i przymusowo psedano do pracy bardzo ciężkiej.

Nazywano tzw. normy pracy - była to ilość pracy, którą należało wykonać w jednym dniu. Normy te były tak duże że przeciętny pracownik fizyczny nie był w możliwości wykonania tej pracy nawet i w dwóch dniach. Sily nasze opadły zmniejszały się jeszcze bardziej raeje żywieniowe stan zdrowia pogarszał się bardziej z dnia na dzień, bo sytuacja w jakimś byli do prawdy nie zezwalała nas utrzymać w czystości, i przy zdrowiu, higiena utrzymać nie mogła być, robustwo zostało czołwicko po prostu bilizna czarna z brudu bobrukiem można było dostarczyć nigdzie wody nie mówiąc o mydlie i czasie bo nie było zupełnie.

Czołwick bardzo chory musiałjść do pracy bo i nazywać to zamykano do aresztu i nie dawano mu żadnej strawy i wody a jeżeli nie to pełano tego do pracy po bito go kolbami po prostu zgasić się nad czołwickiem.

Czołwick spat na zimnym betonie bez odziania bo nam odrzali głos i inne rzeczy wojskowe, w sytuacji w jakim byli doprawady jasno opisali. Zamykano w aresztach i grożono wywiezieniem Syberią.

Podaj's konkretny wypadek inscenia się nad bezbronnymi jenieciami. W okresie zimy podczas dnia mrozu jenieccy, którzy driski tym insceniom się nad nim doznali obiązani, po cząt uciekać, puszczano za nimi psy, strzelano do niego. Kiedy go pochwyciono go - zaczęto go mśczyć. Przewadzono go drogą ucieczki przez druty kolczaste bity i zinscyno się nad nim. Po powrocie obraz tego człowieka mróz i krew w rętach. Były zaznaczone pokaleczenia. Wówczas zdetronizowano go i wsadzono do aresztu.

Po wybuchu wojny rosyjsko-niemieckiej przedano nas z oborów pracy które były na terenach okapowanych Polski do Z.S.P.P. bez wyzwolenia i bez wody.

Ostationych porastających w drodze katowano bity kolbami karabinów i kłucie bagnetami. Gdy prosił napić się wody wsadzano mu bagnet wóstka.

Będąc w oborze w Zborowie widziałem obraz mówiący o zbrodniach N.F.H.D. dokonywanych na Polakach. Przedstawił się on w ten sposób kpiwnicy na podłodze leżącego frach Polaka z potraskanymi palce głowami. Nazwisko jednego z nich jest mi znane - był to Danick. Pod podłoga zobaczyłem dwoje martwych Polaków odartych z odzieży - jeden z podciętym gardłem drugi z przebitym bokiem i zwisającymi nogami.

Pomieszczenie w którym znalazłem wymienionych Polaków było zdemolowane, jak się pamiętać dowiedziałem, ludzie ci ostatecznie nie mogli się dalej ukryli się lecz i tam dosiągnęta ich zbrodnica hatarska ruska N.F.H.D.